

РЕШЕНИЕ

№ 2683

гр. София, 17.04.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 03.04.2015 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Камелия Стоянова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **63** по описа за **2015** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Б. Г. Б. срещу РЕШЕНИЕ от 17.11.2014г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 114 състав по н.ах.дело № 16709/2013г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон – касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Твърди се, че НП е издадено от некомпетентен административно-наказващ орган. На второ място е посочено, че неправилно е прието, че касатора е извършил описаното нарушение, защото той в качеството му на физическо лице не е субект на задължението по чл.27 ал.7 от ЗЧОД. Касаторът моли съда да постанови решение, с което да бъде отменено решението на СРС, НО, 114 състав по н.ах.дело № 16709/2013г. и спорът решен по същество, като се отмени изцяло НП № 624/07.08.2013г.

Ответникът по касационната жалба- СДВР не изразява становище по нейната основателност.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна и моли решението на СРС да бъде потвърдено, като правилно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно решение от 17.11.2014г., постановено по нахд № 16709/2013г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 114 състав е потвърдил наказателно постановление /НП/ № 624 от 07.08.2013г., издадено от Зам. Директора на СДВР, с което на основание чл.45 от ЗЧОД на касатора Б. Г. Б., в качеството му на управител на [фирма] е наложено административно наказание –глоба в размер на 500 лева за нарушение по чл.27 ал.7 от ЗЧОД.

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя Н. Т. И. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че касаторът е извършил вмененото му административно нарушение, а в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения свързани с правилното правно квалифициране на деянието.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 114 състав. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

На 19.07.2013г. в [населено място], [улица], ет.2, стая 203 е констатирано, че Б. Г. Б., в качеството му на управител на [фирма], юридическо лице извършващо частна охранителна дейност по см. на чл.5 от ЗЧОД не съхранява след прекратяване на трудовото правоотношение и при поискване не представя при проверката следните документи за работника А. С. В., а именно: свидетелство за съдимост; служебна бележка от НСлС, служебна бележка от СГП и медицинско удостоверение, че лицето е физически и психически здраво. В тази връзка в присъствието на свидетелите С. М. Н. и М. Д. В. е съставен акт за установяване на административно нарушение № 624/19.07.2013г. Въз основа на изготвения акт е издадено обжалваното пред първата инстанция наказателно постановление от органите на СДВР.

При анализ на всички събрани доказателства, настоящият състав на съда приема, че съдебното решение е неправилно и е налице основанията за неговото касиране по чл.348 ал.1 т.1 във вр. ал.2 от НПК във връзка с което излага следните правни съображения:

В съответствие с нормата на чл. 27, ал. 7 от ЗЧОД, субекти на задължението за съхранение и представяне на документите по чл. 27, ал. 3 и ал. 6 от ЗЧОД, са лицата, извършващи дейност по чл. 5 от закона. Това са лицата, осъществяващи някоя от изчерпателно посочените охранителни дейности. Не се спори между страните, че [фирма] е лицето, което извършва частна охранителна дейност по чл. 5 от ЗЧОД, това обстоятелство изрично е отразено в процесното НП. Следователно дружеството е носител на задължението по чл. 27, ал. 7 от ЗЧОД. Действията от името на юридическите лица винаги се предприемат от техните управителни органи (еднолично или в състав от физически лица), но това не променя субекта на отговорността, който винаги следва да е тъждествен със субекта на задължението, неизпълнението на което поражда правомощието по налагане на санкция. Липсата на съответствие между привлеченото към отговорност лице и носителят на задължението

води до незаконосъобразност на процесното НП, което следва да бъде отменено на това основание.

В случая не е приложима и нормата на чл. 24 ал. 2 от ЗАНН, съгласно която за административни нарушения, извършени при осъществяване дейността на предприятия, учреждения и организации, отговарят работниците и служителите, които са ги извършили, както и ръководителите, които са наредили или допуснали да бъдат извършени. Условие за наказуемост на ръководителите, обаче, е наличието на изрично законово уреждане в конкретния нормативен акт, по силата на чл. 10 от ЗАНН. И тъй като в случая в ЗЧОД не е налице изрична разпоредба в горния смисъл, следва да се приеме, че чл. 24 ал. 2 ЗАНН е неприложим в конкретния случай, с оглед императивния характер на чл. 10 ЗАНН (в този смисъл са влезлите в законна сила решения на АССГ по канд № 11274/2014г.; № 6254/2014г.; № 3221/2014г.; № 5636/2014г.; и № 12372/2013г. , постановени между същите страни на същото правно основание).

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение на СРС, НО, 114 състав е НЕПРАВИЛНО на основание чл.348 НПК и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде отменено, като спорът по делото се реши по същество, чрез цялостна отмяна на наказателния акт. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав на основание чл.221 ал.2 и чл.222 ал.1 от АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ съдебно решение от 17.11.2014г., постановено по нахд № 16709/2013г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 114 състав и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление /НП/ № 624 от 07.08.2013г., издадено от Зам. Директора на СДВР, с което на основание чл.45 от ЗЧОД на касатора Б. Г. Б., в качеството му на управител на [фирма] е наложено административно наказание –глоба в размер на 500 лева за нарушение по чл.27 ал.7 от ЗЧОД.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

